

Úterý, 12. dubna 2016

P8_TA(2016)0102

Situace ve Středomoří a potřeba uceleného přístupu EU k migraci**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. dubna 2016 k situaci ve Středomoří a nutnosti uceleného přístupu EU k migraci (2015/2095(INI))**

(2018/C 058/02)

Evropský parlament,

- s ohledem na Ženevskou úmluvu z roku 1951 a na její dodatkový protokol, a zejména na právo na nenavrácení,
- s ohledem na Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod,
- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv z roku 1948,
- s ohledem na Úmluvu OSN o právech dítěte z roku 1989 a na usnesení Evropského parlamentu ze dne 27. listopadu 2014 k 25. výročí přijetí této úmluvy ⁽¹⁾,
- s ohledem na Úmluvu OSN o mořském právu z roku 1982, Mezinárodní úmluvu o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1974 a Mezinárodní úmluvu o pátrání a záchraně na moři z roku 1979 v platném znění,
- s ohledem na Úmluvu o ochraně práv všech migrujících pracovníků a členů jejich rodin z roku 1990,
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Akční plán pro nezletilé osoby bez doprovodu (2010–2014)“ (COM(2010)0213) a na usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. září 2013 o situaci nezletilých osob bez doprovodu v EU ⁽²⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 29. dubna 2015 o tragédiích, k nimž došlo v poslední době ve Středomoří, a o migrační a azylové politice EU ⁽³⁾,
- s ohledem na své usnesení ze dne 10. září 2015 o migraci a uprchlících v Evropě ⁽⁴⁾,
- s ohledem na rozpravy pořádané v roce 2015 Výborem pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci Evropského parlamentu: dne 14. dubna za účasti komisaře Avramopoulose, dne 6. května o solidaritě a spravedlivém rozdělení odpovědnosti, včetně povinnosti pátrání a záchrany, dne 26. května o strategii spolupráce s třetími zeměmi, dne 4. června o vytvoření bezpečných a legálních cest do EU pro uchazeče o azyl a uprchlíky a o uplatňování společného evropského azylového systému, dne 25. června o boji proti nezákonnému převaděčství, obchodování s lidmi a pracovnímu vykořisťování nelegálních migrantů, rozvíjení možností pro přiměřenou legální ekonomickou migraci, správě hranic a vízové politice, dne 2. července o vynakládání prostředků na vnitřní záležitosti v kontextu migrace

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2014)0070.⁽²⁾ Úř. věst. C 93, 9.3.2016, s. 165.⁽³⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0176.⁽⁴⁾ Přijaté texty, P8_TA(2015)0317.

Úterý, 12. dubna 2016

a rozvoje, dne 6. července o prvním balíčku návrhů Komise, které vycházejí z programu pro migraci, o solidaritě, spravedlivém rozdělení odpovědnosti, včetně závazků týkajících se pátracích a záchranných akcí, a o vytvoření bezpečných a legálních cest do EU pro uchazeče o azyl a uprchlíky, dne 16. července za přítomnosti odborníků na fondy EU určené na politiku v oblasti migrace o politikách, postupech a aktuálních údajích, které se týkají nezletilých osob bez doprovodu v členských státech EU a v Norsku, o spolupráci EU s třetími zeměmi v oblasti migrace a o hledání nových cest právní úpravy ekonomické migrace, dne 22. září o druhém balíčku návrhů Komise, které vycházejí z programu pro migraci, dne 23. září s vnitrostátními parlamenty o hotspotech a o řešení migrace na vnitrostátní a místní úrovni, dne 19. října o boji proti nezákonnému převaděčství, obchodování s lidmi a pracovnímu vykořisťování nelegálních migrantů, dne 10. listopadu o sdělení Komise nazvaném „Řešení uprchlické krize: Aktuální stav provádění prioritních opatření v rámci Evropského programu pro migraci“ (COM(2015)0510), dne 19. listopadu o vnitřním a vnějším financování EU v souvislosti s její migrační a azylovou politikou, dne 10. prosince o spolupráci EU s třetími zeměmi v oblasti migrace a dne 21. prosince o správě hranic a vízové politice, o účinném uplatňování společného evropského azylového systému a o rozvíjení možností pro přiměřenou legální ekonomickou migraci,

- s ohledem na rozpravy uspořádané na společných schůzích Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výboru pro rozvoj dne 1. dubna 2015 o provázanosti otázek rozvoje a migrace a na společné schůzi Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, Výboru pro zahraniční věci a podvýboru pro lidská práva dne 15. září 2015 o dodržování lidských práv v souvislosti s migračními toky ve Středomoří;
- s ohledem na zprávy Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci o cestě jeho delegace na Lampedusu, která se týkala pátracích a záchranných akcí, v září 2015 a o cestě jeho delegace do Tuniska, která se týkala spolupráce se třetími zeměmi v oblasti migrace, azylu a kontroly hranic, v říjnu 2015 a s ohledem na zprávu Rozpočtového výboru a Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci o cestě jejich společné delegace na Sicílii, která se týkala možností, jak řešit migrační tlaky v tomto regionu, a to i z pohledu rozpočtu, v červenci 2015;
- s ohledem na desetibodový akční plán pro migraci, který předložila Komise na společném zasedání Rady pro zahraniční věci a Rady pro vnitřní věci konaném dne 20. dubna 2015 v Lucemburku,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Evropský program pro migraci“ (COM(2015)0240),
- s ohledem na rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/778 ze dne 18. května 2015 o vojenské operaci Evropské unie v jižní části středního Středomoří,
- s ohledem na rozhodnutí zahájit druhou fázi operace EUNAVFOR Med, přejmenované na Operaci Sophia, které přijali velvyslanci EU na zasedání Politického a bezpečnostního výboru ⁽¹⁾, a s ohledem na operace pod vedením NATO v Egejském moři,
- s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 2240 (2015) ze dne 9. října 2015,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Akční plán EU proti převaděčství migrantů (2015–2020)“ (COM(2015)0285),
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise o provádění nařízení o systému Eurodac, pokud jde o povinnost snímat otisky prstů (SWD(2015)0150),

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/cs/press/press-releases/2015/09/28-eunavfor/>.

Úterý, 12. dubna 2016

- s ohledem na doporučení Komise k Evropskému programu znovuosídlování (C(2015)3560) a na závěry zástupců vlád členských států zasedajících v Radě k přesídlení 20 000 osob, které potřebují mezinárodní ochranu, prostřednictvím mnohostranných a vnitrostátních programů, jež byly předloženy dne 20. července 2015 na zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci,
- s ohledem na vysvětlující informace Komise týkající se hotspotů a na zprávy o aktuální situaci v Řecku a Itálii ze dne 10. února 2016 a na zprávu o pokroku Řecka ze dne 4. března 2016,
- s ohledem na rozhodnutí Rady (EU) 2015/1523 ze dne 14. září 2015, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka,
- s ohledem na rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601 ze dne 22. září 2015, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka,
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady předložený Komisí, kterým se zřizuje krizový relokační mechanismus a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (COM(2015)0450),
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady předložený Komisí, kterým se vytváří společný seznam EU bezpečných zemí původu pro účely směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany a mění směrnice 2013/32/EU (COM(2015)0452),
- s ohledem na sdělení Komise s názvem „Akční plán EU v oblasti navracení“ (COM(2015)0453),
- s ohledem na doporučení Komise, kterým se zavádí společná „příručka k navracení osob“, jež by měla být používána příslušnými orgány členských států při provádění činností souvisejících s navracením osob (C(2015)6250), a jeho přílohu,
- s ohledem na sdělení Komise s názvem „O pravidlech pro zadávání veřejných zakázek v souvislosti s nynější azylovou krizí“ (COM(2015)0454),
- s ohledem na společné sdělení Evropské Komise a Vysoké představitelky s názvem „Řešení uprchlické krize v Evropě: Úloha vnější činnosti EU (JOIN(2015)0040),
- s ohledem na rozhodnutí Komise o zřízení Nouzového svěřenského fondu EU pro stabilitu a řešení hlavních příčin nelegální migrace a vysídlených osob v Africe (C(2015)7293),
- s ohledem na sdělení Komise s názvem „Řešení uprchlické krize: okamžitá operativní, rozpočtová a právní opatření v rámci Evropského programu pro migraci“ (COM(2015)0490) a jeho přílohy,
- s ohledem na sdělení Komise s názvem „Řešení uprchlické krize: Aktuální stav provádění prioritních opatření v rámci Evropského programu pro migraci“ (COM(2015)0510) a jeho přílohy,
- s ohledem na sdělení Komise s názvem „Evropská pohraniční a pobřežní stráž a účinná správa evropských vnějších hranic“ (COM(2015)0673), na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o evropské pohraniční a pobřežní stráží a o zrušení nařízení (ES) č. 2007/2004, nařízení (ES) č. 863/2007 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES (COM(2015)0671), na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o evropském cestovním dokladu pro navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (COM(2015)0668), na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 562/2006, pokud jde o posílení kontrol na vnějších hranicích na základě příslušných databází (COM(2015)0670), na návrh rozhodnutí Rady předložený Komisí, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Švédska v souladu s článkem 9 rozhodnutí Rady (EU) 2015/1523 a článkem

Úterý, 12. dubna 2016

9 rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601, kterými se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka (COM(2015)0677), a na doporučení Komise o dobrovolném programu přijímání osob z humanitárních důvodů s Tureckem (C(2015)9490),

- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o aktuálním stavu provádění prioritních opatření v rámci Evropského programu pro migraci (COM(2016)0085),
- s ohledem na doporučení Komise určené Řecké republice o naléhavých opatřeních, která má Řecko přijmout s ohledem na obnovení přemístování podle nařízení (EU) č. 604/2013 (C(2016)0871),
- s ohledem na návrh prováděcího rozhodnutí Rady o dočasném pozastavení relokace v rozsahu 30 % žadatelů přidělených Rakousku podle rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka (COM(2016)0080),
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě a Radě s názvem „Plán návratu k Schengenu“ (COM(2016)0120),
- s ohledem na zprávu Komise Evropskému parlamentu a Radě s názvem „Druhá zpráva o pokroku Turecka při plnění požadavků stanovených v plánu pro uvolnění vízového režimu“ (COM(2016)0140) a průvodní pracovní dokument útvarů Komise (SWD(2016)0097),
- s ohledem na návrh nařízení Rady o poskytování mimořádné podpory v rámci Unie (COM(2016)0115) a připravovaný opravný rozpočet č. 1/2016, v němž bude vytvořena rozpočtová položka pro tento nástroj,
- s ohledem na závěry Evropské rady, které byly přijaty na mimořádném zasedání konaném dne 23. dubna 2015, na zasedání konaném ve dnech 25. a 26. června 2015, na neformální schůzce hlav států a předsedů vlád členských států EU věnované migraci dne 23. září 2015, na zasedání konaném dne 15. října 2015, na zasedání konaném ve dnech 17. a 18. prosince 2015 a na zasedání konaném ve dnech 18. a 19. února 2016,
- s ohledem na závěry přijaté na zasedání Rady dne 20. července 2015 o bezpečných zemích původu, dne 20. července 2015 o migraci, dne 8. října 2015 o budoucnosti návratové politiky, dne 12. října 2015 o migraci, dne 9. listopadu 2015 o opatřeních pro řešení uprchlické a migrační krize, dne 4. prosince 2015 o problematice osob bez státní příslušnosti a dne 10. března 2016 o převaděčství migrantů,
- s ohledem na závěry předsednictví přijaté dne 14. září 2015,
- s ohledem na závěry zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 20. července 2015 o přesídlení 20 000 osob, které nezbytně potřebují mezinárodní ochranu, prostřednictvím mnohostranných a vnitrostátních programů,
- s ohledem na společný akční plán EU a Turecka ze dne 15. října 2015 a zprávy o jeho provádění ze dne 10. února a 4. března 2016,
- s ohledem na prohlášení hlav států a předsedů vlád členských států EU ze dne 7. března 2016,
- s ohledem na prohlášení konference na vysoké úrovni o trase přes východní Středomoří a západní Balkán přijaté dne 8. října 2015 a na prohlášení vrcholných představitelů o uprchlických tocích přes západní Balkán přijaté na zasedání dne 25. října 2015 a na zprávu o pokroku ze dne 10. února 2016,

Úterý, 12. dubna 2016

- s ohledem na akční plán a politické prohlášení, které byly přijaty na summitu Evropské unie a Afriky věnovaném migraci, jež se konal ve Vallettě ve dnech 11. a 12. listopadu 2015,
- s ohledem na činnost a zprávy Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (EASO), a zejména na jeho výroční zprávu o situaci v oblasti azylu v Evropské unii (2014) a na měsíční trendy v oblasti azylu,
- s ohledem na činnost a zprávy agentury Frontex, a zejména na její výroční analýzu rizik na rok 2015 a na čtvrtletní zprávy její sítě pro analýzu rizik,
- s ohledem na činnost a zprávy Europolu, zejména společného operativního týmu MARE, a na založení Evropského střediska pro boj proti převaděčství (EMSC),
- s ohledem na činnost a zprávy Eurojustu, a zejména na jeho zprávy o obchodování s lidmi,
- s ohledem na činnost, výroční zprávy a studie Agentury Evropské unie pro základní práva (FRA), a zejména na její studie o závažném vykořisťování pracovní síly a o kriminalizaci nelegálních migrantů a osob, které jsou s nimi ve styku,
- s ohledem na studie tematické sekce C o uplatňování článku 80 SFEU, o novém pojetí, alternativních cestách a možnostech přístupu k azylovému řízení pro osoby usilující o mezinárodní ochranu, o možnostech nové právní úpravy migrace pracovních sil do EU, o zlepšení společného evropského azylového systému a alternativách k dublinskému režimu, o spolupráci EU se třetími zeměmi v oblasti migrace a o přijímání uprchlic a žadatele o azyl v EU a s ohledem na studii tematické sekce D „Prostředky EU na migrační politiku: analýza efektivity a osvědčené postupy do budoucna“ a na studii tematické sekce EXPO „Migranti ve Středomoří: ochrana lidských práv“,
- s ohledem na studie Evropské migrační sítě (EMS), a zejména na její studii o politikách, postupech a údajích týkajících se nezletilých osob bez doprovodu,
- s ohledem na činnost a zprávy vysokého komisaře OSN pro uprchlíky,
- s ohledem na činnost a zprávy zvláštního zpravodaje OSN pro lidská práva migrantů,
- s ohledem na činnost, zprávy a rezoluce Rady Evropy,
- s ohledem na činnost a zprávy Mezinárodní organizace pro migraci,
- s ohledem na činnost a zprávy Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu,
- s ohledem na stanovisko Evropského výboru regionů k Evropskému programu pro migraci přijaté na jeho 115. plenárním zasedání ve dnech 3. a 4. prosince 2015,
- s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k Evropskému programu pro migraci a k akčnímu plánu EU proti převaděčství migrantů,
- s ohledem na své usnesení ze dne 17. prosince 2014 o situaci ve Středomoří a nutnosti uceleného přístupu EU k migraci ⁽¹⁾,
- s ohledem na pracovní dokument k článku 80 nazvaný „Solidarita a spravedlivé rozdělení odpovědnosti, včetně závazků týkajících se pátracích a záchranných akcí“,

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2014)0105.

Úterý, 12. dubna 2016

- s ohledem na pracovní dokument o boji proti nezákonnému převaděčství, obchodování s lidmi a pracovnímu vykořisťování nelegálních migrantů,
 - s ohledem na pracovní dokument o správě hranic a vízové politice, včetně úlohy agentury Frontex a dalších příslušných agentur,
 - s ohledem na pracovní dokument o vytvoření bezpečných a legálních cest do EU pro žadatele o azyl a uprchlíky, včetně politiky Unie pro přesídlování a souvisejících politik integrace,
 - s ohledem na pracovní dokument o rozvíjení možností pro přiměřenou legální ekonomickou migraci,
 - s ohledem na pracovní dokument o vnitřním a vnějším financování EU v souvislosti s její migrační a azylovou politikou,
 - s ohledem na pracovní dokument o účinném provádění společného evropského azylového systému (CEAS), včetně úlohy úřadu EASO,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a stanoviska Výboru pro zahraniční věci, Výboru pro rozvoj, Rozpočtového výboru, Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, Výboru pro dopravu a cestovní ruch, Výboru pro regionální rozvoj, Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví a Petičního výboru (A8-0066/2016),
- A. vzhledem k tomu, že ve svém usnesení ze dne 17. prosince 2014 Evropský parlament pověřil Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, aby posoudil celou škálu příslušných politik, vypracoval soubor doporučení a podal o tom plenárnímu zasedání zprávu v podobě strategické zprávy z vlastního podnětu;
- B. vzhledem k tomu, že podle údajů agentury Frontex⁽¹⁾ bylo v roce 2015 odhaleno 1,83 milionu osob při pokusu o nelegální překročení vnější hranice EU, což je bezprecedentní nárůst oproti 282 500 migrantům, kteří vstoupili do Unie za celý rok 2014; a vzhledem k tomu, že podle údajů Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) a Dětského fondu OSN (UNICEF) bylo mezi migranty přicházející přes moře přibližně 20 % dětí⁽²⁾;
- C. vzhledem k tomu, že podle údajů úřadu EASO⁽³⁾ bylo v roce 2015 podáno v EU+⁽⁴⁾ přes 1,4 milionu žádostí o mezinárodní ochranu, přičemž počty podaných žádostí od dubna průběžně narůstaly a zároveň klesal podíl opakovaných žádostí; a vzhledem k tomu, že 6 % žadatelů uvedlo, že je nezletilou osobou bez doprovodu; vzhledem k tomu, že v únoru 2016 bylo mezi osobami, které přišly do Řecka přes moře, 22 % žen a 40 % dětí⁽⁵⁾;
- D. vzhledem k tomu, že pro účely Úmluvy OSN o právech dítěte se dítětem rozumí každý člověk mladší osmnácti let;

⁽¹⁾ Frontex news, <http://frontex.europa.eu/news/number-of-migrants-arriving-in-greece-dropped-by-half-in-november-cITv3V>.

⁽²⁾ Údaje Mezinárodní organizace pro migraci a UNICEF: Migration of Children to Europe, http://www.iom.int/sites/default/files/press_release/file/IOM-UNICEF-Data-Brief-Refugee-and-Migrant-Crisis-in-Europe-30.11.15.pdf.

⁽³⁾ Oběžník úřadu EASO, listopad–prosinec 2015, https://easo.europa.eu/wp-content/uploads/EASO-Newsletter-NOV-DEC_-20151.pdf.

⁽⁴⁾ EU+ je tvořena státy EU-28, Norskem a Švýcarskem.

⁽⁵⁾ UNHCR – údaje za Řecko – 7. března 2016.

Úterý, 12. dubna 2016

- E. vzhledem k tomu, že Mezinárodní organizace pro migrace uvádí, že ve Středozemním moři v roce 2015 zahynulo či je pohřešováno více než 3 771 osob ⁽¹⁾; a vzhledem k tomu, že ke dni 8. března 2016 bylo ve Středomoří hlášeno 444 utonulých; vzhledem k tomu, že za prvních devět týdnů roku 2016 zahynulo 77 dětí, což je v průměru více než jedno za den; vzhledem k tomu, že podle nejnovějších údajů agentury Europol po příchodu do Evropy zmizelo nejméně 10 000 dětí bez doprovodu;
- F. vzhledem k tomu, že 3. říjen by měl být vyhlášen Dnem památky všech mužů, žen a dětí, kteří zahynuli při pokusu uniknout před pronásledováním, konfliktem a válkou ve svých zemích, a mužů a žen, kteří každý den nasazují své životy, aby je zachránili;
- G. vzhledem k tomu, že některé části světa sužuje válka a násilí ve spojení s extrémní chudobou, ničením životního prostředí a nedostatkem příležitostí pro mladé lidi, což s sebou může nést další stupňování násilí a zhoršování bezpečnosti a vést k dalším přesunům obyvatelstva;

Článek 80 – solidarita a spravedlivé rozdělení odpovědnosti včetně povinnosti pátrání a záchrany

- H. vzhledem k tomu, že podle článku 80 SFEU je zásada solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědnosti základem celého unijního řádu a vytváří právní základ pro uplatnění těchto zásad v rámci unijních politik v oblasti azylu, migrace a kontroly hranic;
- I. vzhledem k tomu, že solidarita může být vnitřní i vnější; a vzhledem k tomu, že přemísťování, vzájemné uznávání rozhodnutí o udělení azylu, opatření na podporu operativní spolupráce, proaktivní výklad stávajícího dublinského nařízení a směrnice o dočasné ochraně jsou nástroji vnitřní solidarity, zatímco přesídlování, humanitární přijímání a pátrací a záchranné operace na moři podporují solidaritu vnější, přičemž mechanismy civilní ochrany mohou cílit na obojí;
- J. vzhledem k tomu, že ke dni 3. března 2016 bylo z celkového počtu 39 600 žadatelů o azyl, kteří čekají v italských zařízeních na přemístění do jiných členských států, fakticky přemístěno pouhých 338 osob a v Recku proběhlo pouhých 322 relokací z celkového plánovaného počtu 66 400;

Boj proti nezákonnému převaděčství, obchodu s lidmi a pracovnímu vykořisťování nelegálních migrantů

- K. vzhledem k tomu, že převaděčství migrantů, obchodování s nimi a jejich pracovní vykořisťování představuje z právního pohledu odlišné jevy, jejichž potírání podléhá různým právním rámcům na unijní i mezinárodní úrovni a které vyžadují, aby pro ně bylo nalezeno odpovídající individuální řešení, byť se v praxi tyto jevy často překrývají; a vzhledem k tomu, že sítě nezákonného převaděčství a obchodování mohou velmi rychle měnit způsob svého fungování, což vyžaduje, aby se reakce na ně velmi rychle přizpůsobila podle co nejaktuálnějších a nejpřesnějších údajů; vzhledem k tomu, že snaha o potírání nezákonného převaděčství migrantů by neměla mít negativní dopady na ty, kdo nelegálním migrantům poskytují humanitární pomoc;
- L. vzhledem k tomu, že boj proti nezákonnému převaděčství, obchodu s lidmi a pracovnímu vykořisťování migrantů vyžaduje, aby bylo nalezeno řešení v krátkodobém, střednědobém, ale i dlouhodobém horizontu, včetně opatření usilujících o rozbití sítě trestné činnosti a trestní stíhání pachatelů, sběru a analýzy údajů, opatření na ochranu obětí a navrácení neoprávněně pobývajících migrantů, a dále i spolupráci se třetími zeměmi a dlouhodobější strategie, jež se zaměří na poptávku po osobách, které jsou předmětem převaděčství či obchodu s lidmi, a na základní příčiny migrace, které lidi nutí, aby se vydali do rukou zločinných převaděčů;

⁽¹⁾ Mezinárodní organizace pro migraci, projekt pro pohřešované migranty, <http://missingmigrants.iom.int/>.

Úterý, 12. dubna 2016

Správa hranic a vízová politika včetně úlohy agentury pro ochranu hranic a dalších příslušných agentur

- M. vzhledem k tomu, že řada návrhů Komise, které se týkají ochrany hranic a vízové politiky, zejména návrh nařízení o kodexu Unie o vízech (přepřacované znění (2014/0094(COD)), návrh nařízení o zavedení cestovních víz (2014/0095(COD)), návrh nařízení, kterým se mění nařízení o stanovení jednotného vzoru víz, pokud jde o bezpečnost (2015/0134(COD)), je v současnosti projednávána v rámci řádného legislativního postupu; a vzhledem k tomu, že Komise v poslední době předložila v této oblasti nové návrhy, které budou projednávány řádným legislativním postupem;
- N. vzhledem k tomu, že zrušení kontrol na vnitřních hranicích musí být prováděno současně s účinnou správou vnějších hranic, přičemž je zapotřebí zajistit vysoké společné standardy, účinnou výměnu informací mezi členskými státy a v plném rozsahu dodržovat základní práva všech osob;
- O. vzhledem k tomu, že Evropský parlament vyzval agenturu Unie pro ochranu hranic, aby posílila své kapacity pro řešení případů porušování základních práv, a to i v rámci svých pracovních ujednání uzavřených s příslušnými orgány třetích zemí, a vzhledem k tomu, že návrh Komise na vytvoření nové agentury Unie pro ochranu hranic obsahuje mechanismus pro podávání stížností;
- P. vzhledem k tomu, že stávající vízový kodex umožňuje, aby se členské státy odchýlily u žádosti o „humanitární“ vízum od obvyklých kritérií přípustnosti (články 19 a 25);

Vytvoření bezpečných a legálních cest do EU pro žadatele o azyl a uprchlíky, včetně politiky Unie pro přesídlování a souvisejících politik integrace

- Q. vzhledem k tomu, že 86 % světové populace uprchlíků se nachází v zemích s nerozvinutým průmyslem; a vzhledem k tomu, že zločinecké sítě a převaděči využívají zoufalství lidí, kteří se chtějí dostat do Unie, neboť prchají před pronásledováním či válkou;
- R. vzhledem k tomu, že není k dispozici mnoho bezpečných a legálních cest, kterými by se mohli uprchlíci dostat do Unie, a proto na sebe řada z nich nadále bere značné riziko a vydává se na nebezpečnou pouť; a vzhledem k tomu, že by vytvoření bezpečných a legálních cest do Unie pro žadatele o azyl a uprchlíky, které by vycházelo ze stávajících právních předpisů a postupů, umožnilo Unii a členským státům získat lepší přehled o potřebách ochrany a toku do Unie a zabránilo by nedovolené činnosti převaděčů;

Strategie spolupráce s třetími zeměmi, zejména na regionálních programech ochrany, přesídlování, návratu a řešení základních příčin migrace

- S. vzhledem k tomu, že spolupráce EU se třetími zeměmi je budována prostřednictvím politických nástrojů, jako jsou např. regionální a dvoustranné dialogy, společné programy pro migraci a mobilitu nebo partnerství pro mobilitu, prostřednictvím právních nástrojů, jako jsou například doložky o migraci v „komplexních dohodách“, dohody o zpětném přebírání, dohody o zjednodušení vízového režimu nebo dohody o zrušení vízové povinnosti, a prostřednictvím nástrojů operativní spolupráce, jako jsou například regionální programy ochrany, regionální programy rozvoje a ochrany, pracovní ujednání agentury Frontex a spolupráce úřadu EASO se třetími zeměmi;
- T. vzhledem k tomu, že jednotlivé členské státy i nadále vyvíjejí v oblasti migrace intenzivní vnější činnost na dvoustranné úrovni;
- U. vzhledem k tomu, že Unie posílila svou vnější spolupráci se třetími zeměmi v oblasti migrace a azylu s cílem reagovat odpovídajícím způsobem na stávající uprchlickou krizi a zahájila nové iniciativy spolupráce, jako je například společný akční plán EU a Turecka, závazky přijaté ohledně cest přes západní Balkán a akční plán přijatý na summitu ve Vallettě;

Úterý, 12. dubna 2016

Vytvoření přiměřených legálních cest pro ekonomickou migraci

- V. vzhledem k tomu, že se očekává, že do roku 2020 poklesne počet obyvatel Unie v produktivním věku o 7,5 milionu; vzhledem k tomu, že prognózy vývoje potřeb trhu práce v Unii upozorňují na již nyní patrný i budoucí nedostatek pracovních sil v určitých odvětvích; a vzhledem k tomu, že státní příslušníci třetích zemí se potýkají s řadou obtíží při uznávání odbornosti, kterou nabyli v zahraničí, a proto mají často příliš vysokou kvalifikaci pro práci, kterou vykonávají;
- W. vzhledem k tomu, že stávající přístup Unie k pracovní migraci je roztržštěný, když celá řada směrnic upravuje zvláštní kategorie pracovníků a příslušníků třetích zemí, kteří jsou oprávněni k výkonu pracovní činnosti, splňují-li určité podmínky; a vzhledem k tomu, že tento přístup lze využít pouze k naplnění krátkodobých zvláštních potřeb;

Analýza vynakládání prostředků na vnitřní záležitosti v kontextu migrace a rozvoje, včetně fondů pro mimořádné události

- X. vzhledem k tomu, že pro financování opatření členských států a třetích zemí v oblasti migrace, azylu a správy hranic je k dispozici několik finančních nástrojů Unie; vzhledem k tomu, že prostředky pro členské státy jsou přidělovány zejména prostřednictvím Azylového, migračního a integračního fondu a Fondu pro vnitřní bezpečnost, avšak pro financování činnosti souvisejících s migrací lze využít i řadu dalších programů a fondů; a vzhledem k tomu, že prostředky určené třetím zemím jsou spravovány řadou generálních ředitelství Komise a Evropskou službou pro vnější činnost, přestože jsou přidělovány zejména prostřednictvím nástroje pro rozvojovou spolupráci;
- Y. vzhledem k tomu, že kvůli stávající roztržštěnosti rozpočtových položek a odpovědnosti nelze jednoduše získat komplexní přehled o způsobu využití prostředků ani přesně vyčíslit objem prostředků, které Unie vynakládá na oblast migrace;

Účinné provádění společného evropského azylového systému včetně role Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu

- Z. vzhledem k tomu, že společný evropský azylový systém (CEAS) zahrnuje soubor společných pravidel pro společnou azylovou politiku, jednotný azylový status a společné azylové postupy, které jsou platné v celé Unii; vzhledem k tomu, že přesto řada varování, včetně rozhodnutí o porušení právních předpisů, která přijala Komise, ukazuje na to, že CEAS v řadě členských států není dosud uplatňován v plném rozsahu; vzhledem k tomu, že jeho uplatňování je nezbytné, aby byly sjednoceny vnitrostátní právní předpisy a aby byla podpořena solidarita mezi členskými státy, a vzhledem k tomu, že členské státy mohou využívat podpůrnou pomoc úřadu EASO, aby splnily normy vyžadované v rámci CEAS; vzhledem k tomu, že harmonizace podmínek pro přijímání a azylových postupů může zamezit tlaku na země, které nabízejí lepší podmínky, a je nezbytným předpokladem pro sdílení odpovědnosti;
- AA. vzhledem k tomu, že stávající mechanismy dublinského systému neuspěly, pokud jde o zajištění objektivitu, zavedení spravedlivých kritérií pro rozdělení odpovědnosti za žádosti o mezinárodní ochranu a zajištění rychlého přístupu k ochraně; vzhledem k tomu, že tento systém není v praxi používán a dvě rozhodnutí Rady o dočasných výjimkách zavedly výslovné odchylky od tohoto systému; a vzhledem k tomu, že Komise oznámila, že do března 2016 předloží svůj návrh na důkladnou revizi nařízení Dublin III;
- AB. vzhledem k tomu, že článek 3 Ženevské úmluvy z roku 1951 stanoví, že členské státy nesmí diskriminovat uprchlíky na základě jejich rasy, náboženství nebo země původu;

Úterý, 12. dubna 2016

Solidarita

1. upozorňuje na skutečnost, že činnost Unie v oblasti migrace se musí zakládat na principu solidarity; konstatuje, že do zásady solidarity, jak ji stanoví článek 80 SFEU, spadají politiky v oblasti azylu, přistěhovalectví a kontroly hranic; domnívá se, že článek 80 poskytuje „ve spojení“ s články 77–79 SFEU právní základ umožňující uvést zásadu solidarity v těchto oblastech do praxe;

Pátrání a záchrana

2. vychází ze zásady, že hlavní prioritou musí být záchrana životů a že je klíčové dostatečné financování pátracích a záchranných akcí na úrovni Unie i členských států; konstatuje, že vzrostl počet nedovolených příjezdů po moři a že došlo k alarmujícímu nárůstu počtu úmrtí na moři a je třeba, aby Evropa na tuto situaci náležitě zareagovala;

3. připomíná, že záchrana životů je činem solidárním s těmi, jimž hrozí nebezpečí, ale že je také právní povinností na základě mezinárodního práva, neboť článek 98 Úmluvy OSN o mořském právu, který byl ratifikován všemi členskými státy a samotnou Unií, vyžaduje, aby byla poskytnuta pomoc jakékoli osobě na moři, která se ocitne v tísní;

4. domnívá se, že pro předcházení nárůstu počtu úmrtí mezi migranty, kteří se snaží přelouit Středozemní moře, má zásadní význam trvalá, rázná a účinná reakce Unie ve věci pátracích a záchranných akcí na moři;

5. v této souvislosti navrhuje, aby byly posíleny pátrací a záchranné kapacity a aby členské státy vynakládaly více zdrojů – v podobě finanční i technické pomoci – v rámci celounijní humanitární operace zaměřené na pátrání po migrantech, kteří jsou v nebezpečí, jejich záchranu, poskytnutí nezbytné pomoci a jejich přesun na nejbližší bezpečné místo;

6. upozorňuje na skutečnost, že jednotlivým kapitánům a nevládním organizacím, kteří na moři skutečně pomáhají osobám v nouzi, by neměl hrozit trest za poskytování takovéto pomoci; je přesvědčen, že obchodní lodní doprava by neměla nahrazovat členské státy a Unii při plnění jejich povinností, pokud se jedná o pátrání a záchranu;

Boj proti obchodování s lidmi a nezákonnému převaděčství

7. vyzývá k jednoznačnému rozlišování mezi osobami, které jsou nezákonně převedeny do Unie, a osobami, které jsou přivezeny do Unie v rámci obchodu s lidmi, neboť politická reakce na situaci musí být nejen patřičně ucelená, ale také řádně zacílená; konstatuje, že v obecné rovině nezákonné převaděčství zahrnuje usnadnění nedovoleného vstupu určité osoby do členského státu a obchodování s lidmi naproti tomu obnáší nábor, přepravu nebo přijetí osoby za využití násilných, zavádějících nebo nekalých prostředků za účelem jejího vykořisťování;

8. domnívá se, že ucelený přístup k migraci musí nezbytně zahrnovat opatření zaměřená na boj proti aktivitám zločineckých sítí zapojených do obchodování s lidmi a nezákonného převaděčství;

9. vítá pozitivní úlohu, kterou doposud hrála vojenská plavidla při záchraně životů na moři a rozrušování zločineckých sítí; podporuje cíle operací vojenského námořnictva, jako je např. operace SOPHIA, a zdůrazňuje, že je třeba chránit lidské životy a že by všechny aspekty dané operace měly zaručovat, že budou ochráněny životy migrantů;

10. zdůrazňuje, že vojenské operace by neměly být hlavní složkou jakéhokoli uceleného přístupu k migraci, a opakuje, že operace SOPHIA nesmí být na úkor prostředků, které již byly ve Středomoří nasazeny na záchranu životů na moři;

Úterý, 12. dubna 2016

Úloha agentur Unie v boji proti nezákonnému převaděčství

11. upozorňuje na skutečnost, že jelikož zločinci mohou změnit svůj způsob fungování velmi rychle a také tak činí, politické reakce se musí přizpůsobovat nejnovějším a nejpřesnějším údajům; bere na vědomí a považuje za krok správným směrem, že Komise přijala dne 27. května 2015 akční plán Unie proti převaděčství migrantů („akční plán proti převaděčství migrantů“), který předpokládá vytvoření kontaktní skupiny agentur Unie pro otázky převaděčství migrantů za účelem posílení jejich operativní spolupráce a výměny informací;

12. zdůrazňuje, že by měly být plně využity stávající nástroje, jako jsou např. analýzy rizik vypracované agenturami; poznamenává, že agentury Unie by měly navzájem plně spolupracovat, ale musí také posílit spolupráci s členskými státy; konstatuje, že lepší koordinace úsilí by měla umožnit sběr údajů na vnitrostátní úrovni a jejich následné předávání agenturám;

Relokace

13. připomíná, že proces relokace, tj. přesun žadatele o mezinárodní ochranu nebo osoby, které již byla přiznána, z jednoho členského státu do druhého, je praktickým příkladem solidarity v rámci Unie; připomíná dále, že Parlament od roku 2009 vyzývá k zavedení závazného mechanismu pro rozdělování žadatelů o azyl mezi všechny členské státy;

14. konstatuje, že v minulém roce Rada přijala dvě rozhodnutí o dočasných relokačních opatřeních („relokační rozhodnutí“) ⁽¹⁾ a že tato rozhodnutí zahrnují přesun žadatelů o mezinárodní ochranu z Řecka a Itálie do jiných členských států; poznamenává, že ačkoli relokační rozhodnutí neukončují platnost stávajících dublinských pravidel vymezujících odpovědnost jednotlivých států, představují „dočasnou odchylku“ od dublinských pravidel;

15. je přesvědčen, že zavedení naléhavých relokačních opatření je krokem správným směrem, a vyzývá členské státy, aby co nejdříve splnily své povinnosti týkající se těchto opatření;

16. připomíná, že pro účely relokačních rozhodnutí se relokace bude týkat pouze těch žadatelů, kteří jsou státními příslušníky zemí, u nichž představuje v předcházejících třech měsících na základě údajů Eurostatu poměr kladně vyřízených rozhodnutí o poskytnutí mezinárodní ochrany v Unii 75 % nebo více; konstatuje, že relokační rozhodnutí budou mít dopady na poměrně malý počet osob a nebudou se týkat velkého počtu žadatelů pocházejících z jiných třetích zemí, kteří nemohou být relokováni na základě těchto rozhodnutí;

17. vyjadřuje znepokojení nad tím, že na základě stávajících relokačních rozhodnutí budou muset členské státy prvního vstupu stále řešit komplikovanější žádosti o mezinárodní ochranu (a odvolání), budou muset zorganizovat delší období přijímání a budou muset koordinovat návraty těch osob, kterým nárok na mezinárodní ochranu nakonec nevznikne; znovu opakuje, že jakýkoli nový systém řízení společného evropského azylového systému se musí opírat o solidaritu a spravedlivé sdílení odpovědnosti;

18. domnívá se, že kromě kritérií obsažených v relokačních rozhodnutích, tj. HDP členského státu, jeho populace, míra nezaměstnanosti a počet již přijatých žadatelů o azyl, by měla být vzata v potaz další dvě kritéria, a to velikost území státu a hustota obyvatel v tomto státě;

19. je přesvědčen, že by měly být při provádění relokace v maximální možné míře zohledněny preference žadatele; uvědomuje si, že se jedná o jeden ze způsobů, jak odradit od sekundárních přesunů a přispět k tomu, aby samotní žadatelé relokační rozhodnutí akceptovali, avšak že by to nemělo relokační proces zastavit;

⁽¹⁾ Rady (EU) 2015/1523 a rozhodnutí Rady (EU) 2015/1601.

Úterý, 12. dubna 2016

Přesídlování

20. domnívá se, že přesídlení je jednou z upřednostňovaných možností poskytnutí bezpečného a legálního přístupu do Unie pro uprchlíky a osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, v případech, kdy se uprchlíci nemohou ani vrátit do své země původu, ani obdržet účinnou ochranu nebo být integrováni v hostitelské zemi;

21. poznamenává dále, že přesídlování pod záštitou Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) je zavedeným humanitárním programem a užitečným nástrojem pro řízení organizovaných příchodů osob, které potřebují mezinárodní ochranu, na území členských států;

22. upozorňuje na skutečnost, že vzhledem k bezprecedentním tokům migrantů, kteří přišli a nadále přicházejí na vnější hranice Unie, a k rychlému nárůstu počtu osob, jež žádají o mezinárodní ochranu, potřebuje Unie závazný a povinný legislativní přístup k přesídlování, jak uvádí Komise ve svém programu pro migraci; domnívá se, že má-li být program účinný, musí zajistit přesídlení takového počtu uprchlíků, který bude smysluplný vzhledem k celkovému počtu uprchlíků usilujících o mezinárodní ochranu v Unii a vzhledem k celosvětovým potřebám přesídlení, které každoročně zveřejňuje UNHCR;

23. zdůrazňuje, že je třeba zavést stálý program přesídlování na úrovni Unie s povinnou účastí členských států, který by umožňoval přesídlení významného počtu uprchlíků s ohledem na celkový počet uprchlíků žádajících o mezinárodní ochranu v Unii;

Přijímání osob z humanitárních důvodů

24. upozorňuje na skutečnost, že přijímání osob z humanitárních důvodů může být používáno jako doplněk k přesídlení za účelem poskytnutí naléhavé (a často přechodné) ochrany osobám, které jsou nejvíce ohroženy, např. nezletilým bez doprovodu, uprchlíkům se zdravotním postižením nebo osobám, které naléhavě potřebují evakuaci ze zdravotních důvodů;

25. zdůrazňuje, že dokud nebude možnost přesídlení pro příslušníky třetích zemí dostupná, měly by být členské státy vybízeny k zavádění a realizaci programů humanitárního přijímání osob;

Humanitární víza

26. poukazuje na skutečnost, že humanitární víza umožňují osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, vstoupit do třetí země, aby v ní mohly požádat o azyl; vyzývá členské státy, aby využívaly veškeré stávající možnosti vydávat humanitární víza, zejména ohroženým osobám, na velvyslanectvích a konzulárních zastoupeních Unie v zemích původu nebo tranzitu;

27. domnívá se, že osoby žádající o mezinárodní ochranu by měly mít možnost požádat o evropské humanitární vízum přímo na kterémkoli konzulátu nebo velvyslanectví členských států, a po udělení a posouzení by takové humanitární vízum mělo umožnit svému držiteli vstoupit na území členského státu, který vízum vydal, a to pouze za účelem podání žádosti o mezinárodní ochranu v tomto státě; proto je přesvědčen, že je nezbytné změnit vízový kodex Unie a začlenit do něj konkrétnější ustanovení o humanitárních vízech;

Společný evropský azylový systém (CEAS)

28. upozorňuje na skutečnost, že má-li být zajištěno, že se z CEAS stane skutečně jednotný systém, musí být učiněny další kroky;

Úterý, 12. dubna 2016

29. připomíná, že v zájmu jeho větší jednotnosti je zcela nezbytné vypracovat komplexní hodnocení provádění tohoto balíčku (v podobě hodnotících zpráv Komise), po němž musí neprodleně následovat návazná opatření, nebude-li provádění v některých členských státech uspokojivé;

30. konstatuje například, že nepřijatelné žádosti, následně žádosti, zrychlená řízení a řízení na hranicích představují specifické případy, u nichž se v rámci přepracování směrnice o azylovém řízení usilovalo o dosažení citlivé rovnováhy mezi účinností celého systému a právy žadatelů, zejména pokud jde o ohrožené osoby, a zdůrazňuje, že tuto rovnováhu lze nastolit pouze při plném a řádném provádění příslušných právních předpisů;

31. zdůrazňuje význam soudní kontroly všech podob zadržování na základě právních předpisů o imigraci a azylu; připomíná, že jak mezinárodní právo, tak Listina základních práv Unie vyžadují, aby členské státy prověřovaly alternativy k zadržení; vyzývá členské státy, aby pokud jde o přístup do zajišťovacích zařízení, řádně uplatňovaly směrnice o podmínkách azylových řízení a přijímání migrantů;

32. připomíná, že je důležité snížit počet osob bez státní příslušnosti, a vybízí členské státy, aby zavedly postupy pro určování absence státní příslušnosti a aby vzájemně sdílely osvědčené postupy pro získávání spolehlivých údajů o těchto osobách a o postupech pro určování absence státní příslušnosti;

Revize nařízení Dublin III

33. konstatuje, že fungování nařízení Dublin III⁽¹⁾ je doprovázeno mnoha otazníky ohledně spravedlnosti a solidarity při vymezování členského státu zodpovídajícího za přezkum žádosti o mezinárodní ochranu; konstatuje, že stávající systém dostatečně nezohledňuje specifický migrační tlak, jemuž čelí členské státy nacházející se na vnějších hranicích Unie; je přesvědčen, že členské státy musí vzít v potaz pokračující obtíže s dublinskou logikou a že by Unie měla vytvořit možnosti pro solidaritu jak mezi svými členskými státy, tak i dotčenými migranty;

34. upozorňuje na skutečnost, že tlak, který na systém zavedený dublinským nařízením vytváří rostoucí počet migrantů přicházejících do Unie, ukázal, že tak, jak byl prováděn, nebyl tento systém do značné míry schopen dosáhnout svých dvou hlavních cílů, tedy stanovení objektivních a spravedlivých kritérií pro vymezení odpovědnosti a poskytování rychlého přístupu k mezinárodní ochraně; opakuje své výhrady vůči kritériu, podle kterého je to v současné době členský stát prvního vstupu, jenž je určen jako příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, a domnívá se, že by toto kritérium mělo být revidováno;

35. zdůrazňuje dále, že napříč Uníí dochází i nadále k rozsáhlému výskytu sekundárních přesunů osob; považuje za evidentní, že od svého vytvoření nebyl dublinský systém určen ke sdílení odpovědnosti mezi členskými státy, ale že jeho hlavním cílem bylo rychle rozhodovat o tom, který členský stát bude odpovídat za zpracování dané žádosti o azyl;

36. doporučuje, aby kritéria, na nichž se zakládají relokační rozhodnutí, byla začleněna přímo do standardních pravidel Unie pro určování odpovědnosti za zpracování žádosti o mezinárodní ochranu; zdůrazňuje, že při přezkumu dublinského nařízení je důležité podrobit přezkumu koncepci „žadatelů s jednoznačnou potřebou mezinárodní ochrany“, neboť migranty a uprchlíky, kteří do této kategorie nespádají, by se pak stejně musel zabývat členský stát prvního vstupu do Unie;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 31).

Úterý, 12. dubna 2016

37. domnívá se, že Evropská unie by měla podporovat členské státy, které dostávají nejvíce žádostí o azyl, přiměřenými finančními a technickými prostředky v odpovídající výši a rozsahu; domnívá se, že důvodem pro uplatňování solidarity a opatření na sdílení odpovědnosti je zvýšit kvalitu a zdokonalit fungování CEAS;

38. upozorňuje na skutečnost, že jedna z možností, jak zásadně transformovat dublinský systém, by spočívala v zavedení centrálního sběru žádostí na úrovni Unie (kdy by byl každý žadatel o azyl chápán jako osoba usilující o získání azylu v Unii jako celku, a nikoli v jednotlivém členském státě) a ve zřízení centrálního systému pro přidělování odpovědnosti za osoby žádající o azyl v Unii; domnívá se, že by takovýto systém mohl pro každý členský stát stanovit určité prahové hodnoty podle počtu přicházejících osob, což by mohlo napomoci ve snaze odrazovat od sekundárních přesunů, neboť by všechny členské státy byly plně zapojeny do centralizovaného systému a nenesly by již individuální odpovědnost za přidělování žadatelů jiným členským státům; je přesvědčen, že by takovýto systém mohl fungovat na základě určitého počtu hotspotů Unie, z nichž by se žadatelé dále přidělovali do Unie; zdůrazňuje, že jakýkoli nový systém pro přidělování odpovědnosti musí zohledňovat klíčové pojmy celistvosti rodiny a zájmu dítěte;

Vzájemné uznávání

39. konstatuje, že členské státy v současnosti vzájemně uznávají rozhodnutí o udělení azylu z jiného členského státu pouze v případě, že je zamítavé; opakuje, že vzájemné uznávání kladných rozhodnutí o udělení azylu ze strany členských států je logickým krokem směrem k řádnému uplatňování čl. 78 odst. 2 písm. a) SFEU, který vyzývá, aby byl vytvořen „jednotný azylový status ... platný v celé Unii“;

Směrnice o dočasné ochraně

40. upozorňuje na skutečnost, že v případě hromadného přílivu osob může Komise, jednájící z vlastního podnětu nebo na základě posouzení žádosti členského státu, navrhnout uplatnění směrnice Rady 2001/55/ES o dočasné ochraně (dále jen „směrnice o dočasné ochraně“) ⁽¹⁾; konstatuje, že ke skutečnému spuštění tohoto mechanismu je nezbytné rozhodnutí Rady přijaté kvalifikovanou většinou; konstatuje, že by směrnice měla být uplatněna, existuje-li riziko, že azylový systém Unie nebude schopen hromadný nebo hrozící hromadný příliv vysídlených osob zvládnout; zdůrazňuje však, že od svého přijetí v roce 2001 nebyla dosud směrnice o dočasné ochraně nikdy uplatněna;

41. konstatuje, že směrnice o dočasné ochraně rovněž stanoví možnost evakuovat vysídlené osoby ze třetích zemí a že takováto evakuace by umožnila využít ve spolupráci s UNHCR humanitární koridory, přičemž by členské státy – v případě nutnosti – měly povinnost poskytnout veškeré potřebné prostředky k získání víz;

42. je přesvědčen, že azylové systémy v některých členských státech v přední linii jsou již dnes jednoznačně přetížené a že směrnice o dočasné ochraně již měla být podle své vlastní logiky uplatněna; vyzývá, aby při revizi této směrnice byl v každém případě jasně definován „hromadný příliv“; vyrozuměl, že takováto revize směrnice o dočasné ochraně může být součástí přezkumu dublinského systému;

Integrace

43. konstatuje, že je klíčové, aby byli všichni aktéři zapojeni do společnosti, a navrhuje proto, aby byla, aniž jsou dotčeny pravomoci členských států, pokud jde o integrační opatření, posílána výměna osvědčených postupů v této oblasti; zdůrazňuje, že by integrační opatření vztahující se na všechny oprávněně pobývající státní příslušníky třetích zemí měla prosazovat začlenění, nikoli izolaci; poznamenává, že klíčovou úlohu v integračním procesu hrají místní a regionální orgány, včetně měst;

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími (Úř. věst. L 212, 7.8.2001, s. 12).

Úterý, 12. dubna 2016

44. zdůrazňuje, že hostitelské členské státy musejí uprchlíkům pomáhat a nabízet jim příležitost začlenit se a budovat si život v nové společnosti; konstatuje, že by tato opatření měla v každém případě zahrnovat ubytování, gramotnost a jazykové kurzy, mezikulturní dialog, vzdělávání a odbornou přípravu, jakož i skutečný přístup k demokratickým strukturám společnosti, jak stanoví směrnice o podmínkách přiznání azylu ⁽¹⁾; poznamenává, že tak jako občané Unie, mají i uprchlíci v hostitelských členských státech jak práva, tak povinnosti; zdůrazňuje proto, že integrace je obousměrný proces a že nedílnou součástí tohoto integračního procesu musí být dodržování hodnot, na nichž je Unie postavena, stejně jako dodržování základních práv uprchlíků;

45. připomíná, že podle článku 15 směrnice o podmínkách přijímání mají členské státy vymežit podmínky pro poskytnutí přístupu na své trhy práce žadatelům o mezinárodní ochranu, přičemž tento přístup musí být účinný a v souladu s časovým rámcem, který stanoví odstavec 1 uvedeného článku; vyrozuměl, že na základě čl. 15 odst. 2 mohou z důvodu politiky na trhu práce členské státy upřednostňovat občany Unie a státní příslušníky států, které jsou smluvními stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru, jakož i oprávněně pobývající státní příslušníky třetích zemí;

46. zastává názor, že pokud obdrží osoby, kterým byla v Unii přiznána mezinárodní ochrana, nabídku zaměstnání v jiném členském státě, než je stát, v němž jim byla tato ochrana přiznána, měly by mít možnost tuto nabídku využít;

47. opět uvádí, že lepší uznávání zahraničních kvalifikací je jednou z praktických metod, jak zajistit, aby se státní příslušníci třetích zemí, kteří se již v Unii nacházejí, mohli lépe začlenit, a vyzývá Komisi, aby předložila v této věci vhodné návrhy;

48. podporuje soukromé a komunitní integrační programy pro osoby, které byly přijaty k přesídlení, prováděné ve spolupráci s členskými státy a místními orgány, z jejichž osvědčených postupů vycházejí;

Celistvost rodiny

49. vybízí členské státy, aby se snažily udržet rodiny pohromadě, což posílí dlouhodobé vyhlídky na začlenění, neboť to dotčeným lidem umožní soustředit se na budování nového života, namísto obav o rodinné příslušníky, kteří se doposud nacházejí v nejisté situaci;

50. zdůrazňuje, že členské státy by měly překonat veškeré právní a praktické překážky, aby urychlily rozhodování o případech sloučení rodiny;

51. domnívá se, že do doby, než bude dublinské nařízení zásadním způsobem přepracováno, je důležité, aby členské státy lépe využívaly diskreční ustanovení týkající se dodržování zásady celistvosti rodiny;

Děti

52. upozorňuje na zranitelné postavení dětí přicházejících do Unie a připomíná právo každého dítěte na to, aby s ním bylo zacházeno v první řadě jako s dítětem; vyzývá členské státy, aby v plné míře uplatňovaly zvláštní ustanovení systému CEAS týkající se nedoprovázených nezletilých osob, včetně přístupu k právní pomoci, poručenství, přístupu k lékařské péči, ubytování a vzdělávání a práva používat v komunikaci jazyk, jemuž rozumí, a mít pohovor s úředníkem, který byl řádně vyškolen; opakuje, že by členské státy neměly zadržovat děti kvůli tomu, že jsou migranti;

53. připomíná, že by se podpora, poskytování informací a ochrana měly rozšířit i na nedoprovázené a od rodiny oddělené děti v souladu s jejich zájmy, a že žádosti o opětovné sloučení rodiny podané dětmi, které jsou bez doprovodu nebo oddělené od rodiny, by měly být vyřizovány zrychleně;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. L 337, 20.12.2011, s. 9).

Úterý, 12. dubna 2016

54. podotýká, že fungující systém poručení a citlivé ochrany dětí je klíčovým předpokladem pro to, jak zamezit zneužívání, zanedbávání a vykořisťování dětí bez rodičovské péče; zdůrazňuje, že je důležité stanovit pokyny Unie pro poručenský systém zaměřený na poskytování přiměřené podpory a ochrany a zajistit, aby se s cizími i tuzemskými dětmi zacházelo stejným způsobem;

55. domnívá se, že by posouzení věku měla být prováděna co nejméně invazivním způsobem, měla by být víceoborová, bezpečná a respektovat fyzickou integritu dítěte a jeho lidskou důstojnost, se zvláštním přihlédnutím k dívkám, a že by měla být prováděna nezávislými a kvalifikovanými praktickými lékaři a odborníky;

56. vyzývá členské státy, aby shromažďovaly rozčleněné údaje o situaci dětí z řad uprchlíků a migrantů s cílem zlepšit schopnost systémů dětí z řad uprchlíků a migrantů integrovat;

Navracení

57. chápe, že v rámci řádného provádění systému CEAS musí být zajišťován bezpečný návrat osob, u nichž bylo na základě individuálního posouzení žádosti o azyl rozhodnuto, že nejsou způsobilé k ochraně v Unii;

58. uznává, že je třeba zvýšit účinnost unijního systému navracení s ohledem na skutečnost, že v roce 2014 bylo skutečně navraceno jen 36 % ze státních příslušníků třetích zemí, kterým bylo nařízeno opustit území Unie;

59. má za to, že pokud má být zvýšena účinnost zpětného přebírání a zajištěna soudržnost přístupu k navracení na evropské úrovni, bude nezbytné přijmout nové dohody EU o zpětném přebírání osob, jež by měly být nadřazeny dvoustranným dohodám mezi členskými státy a třetími zeměmi;

60. je přesvědčen, že navracení migrantů by mělo být prováděno pouze bezpečně, v plném souladu se základními a procesními právy dotčeného migranta a v případě, že země, do níž je navracen, je pro něj bezpečná; opakuje, že v tomto ohledu by měly být dobrovolné návraty upřednostňovány před návraty nucenými;

61. připomíná, že jakýkoli pokus ze strany členských států „zatlačit zpět“ migranty, kterým nebylo umožněno podat žádost o azyl, je v rozporu s unijním a mezinárodním právem a že by Komise měla podniknout odpovídající kroky proti kterémukoli z členských států, který se o takovéto „zatlačení zpět“ pokusí;

Seznam bezpečných zemí původu

62. bere na vědomí nedávný návrh Komise obsahující unijní seznam bezpečných zemí původu, kterým se mění směrnice o azylovém řízení⁽¹⁾; upozorňuje na skutečnost, že pokud by se takový unijní seznam stal pro členské státy závazným, mohl by v zásadě představovat důležitý nástroj pro usnadnění azylového řízení, včetně navracení;

63. vyjadřuje politování nad stávající situací, kdy členské státy uplatňují rozdílné seznamy obsahující odlišné bezpečné země, což ohrožuje jednotné uplatňování pravidel a podněcuje sekundární přesuny;

64. zdůrazňuje, že v každém případě by žádný seznam bezpečných zemí původu neměl oslabovat zásadu, že každému člověku musí být umožněno náležitě individuální posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odmítnání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 60).

Úterý, 12. dubna 2016

Řízení o nesplnění povinnosti

65. konstatuje, že v září 2015 musela Komise přijmout 40 rozhodnutí o nesplnění povinnosti týkajících se provádění CEAS proti 19 členským státům, což je třeba přičíst k 34 případům, které již probíhaly; opakuje, že Parlament by měl být v plném rozsahu informován o řízeních, jež Komise zahájila proti členským státům, které neprovedly nebo provedly nesprávně právní předpisy Unie v této oblasti;

66. opětovně zdůrazňuje, že je klíčové, aby poté, co byly právní předpisy Unie schváleny a přijaty, členské státy dostály svým závazkům a dané právní předpisy prováděly;

67. dále konstatuje, že není možné vyhodnotit řádně výhody a nevýhody některých prvků systému CEAS vzhledem k tomu, že mnoho členských států dosud příslušné právní předpisy v plné míře neprovedlo;

Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO)

68. doporučuje, aby byl úřad EASO postupně a v dlouhodobém horizontu transformován na hlavního koordinátora systému CEAS s cílem zaručit jednotné uplatňování pravidel tohoto systému; opakuje, že souběžně s vývojem CEAS směrem ke skutečně evropskému systému by se měl úřad EASO přeměnit z uskupení shromažďujícího odborníky z členských států na plnohodnotnou agenturu Unie poskytující operativní podporu členským státům a na vnějších hranicích; v tomto ohledu zdůrazňuje, že úřadu EASO musí být poskytovány nezbytné finanční a lidské zdroje, a to v krátkodobém, střednědobém i dlouhodobém horizontu;

69. konstatuje, že rozpočet úřadu EASO v roce 2015 na relokaci, přesídlování a vnější rozměr činil pouhých 30 000 EUR; opakuje, že takto nízký rozpočet nemůže být ve světle současných událostí ve Středomoří a četných odkazů na úřad EASO v relokačních rozhodnutích brán vážně; připomíná, že rozpočet úřadu EASO, jeho lidské zdroje i částky, které s ohledem na relokaci a přesídlování přiděluje, bude v krátkodobém, střednědobém i dlouhodobém výhledu nutné výrazně navýšit;

Frontex a navrhovaná nová Evropská pohraniční a pobřežní stráž

70. bere na vědomí důležitou úlohu, kterou hraje agentura Frontex při poskytování pomoci plavidlům či osobám v tísni na moři, a uznává její přínos, prostřednictvím společných operací Triton a Poseidon, k záchranným operacím a k záchraně mnoha životů ve Středozezemním moři;

71. je si vědom toho, že nedávno navržená evropská pohraniční a pobřežní stráž má nahradit agenturu Frontex a zajistit evropskou integrovanou pohraniční správu vnějších hranic s cílem účinně řídit migraci a zajistit vysokou úroveň bezpečnosti uvnitř Unie, přičemž bude zároveň zabezpečen volný pohyb osob v jejím rámci; v souladu se Smlouvami a jejich protokoly konstatuje, že členské státy, jež jsou smluvními stranami Schengenských dohod, ale nepatří dosud do schengenského prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích, se mohou podílet na všech opatřeních podle nového návrhu nebo mít z těchto opatření prospěch;

72. těší se na jednání o tomto návrhu, která proběhnou v rámci obou legislativních orgánů i mezi nimi v souladu s řádným legislativním postupem podle článku 294 SFEU;

Schengen a správa a bezpečnost vnějších hranic

73. připomíná, že od zavedení schengenského prostoru je Unie prostorem bez vnitřních hranic, že členské státy Schengenu vypracovaly společnou politiku vůči vnějším hranicím tohoto prostoru postupující krok za krokem a že interní logikou tohoto systému bylo vždy konstatování, že zrušení kontrol na vnitřních hranicích musí být doprovázeno kompenzačními opatřeními na posílení vnějších hranic schengenského prostoru a sdílení informací prostřednictvím Schengenského informačního systému (SIS);

74. uznává, že integrita schengenského prostoru a zrušení kontrol na vnitřních hranicích závisí na účinné správě vnějších hranic, přičemž je zapotřebí, aby všechny členské státy uplatňovaly na vnějších hranicích vysoké společné standardy a účinně si mezi sebou vyměňovaly informace;

Úterý, 12. dubna 2016

75. souhlasí s tím, že Unie by měla posílit ochranu svých vnějších hranic a dále rozvíjet systém CEAS a že je nezbytné přijmout opatření na posílení schopnosti schengenského prostoru čelit novým výzvám, které před Evropou stojí, a ochránit základní zásady bezpečnosti a volného pohybu osob;

76. upozorňuje na skutečnost, že přístup na území schengenského prostoru je obvykle kontrolován na vnějších hranicích podle Schengenského hraničního kodexu a že občané mnoha třetích zemí navíc potřebují pro vstup do schengenského prostoru vízum;

77. opakuje výzvu UNHCR, podle níž lze dodržování základních práv a mezinárodních závazků zaručit pouze tehdy, pokud operativní postupy a plány tyto závazky odrážejí v rámci praktických a jednoznačných pokynů personálu pohraniční stráže, a to na pozemních i námořních hranicích i na hranicích vzdušného prostoru; poukazuje na potřebu dalšího posílení mechanismu civilní ochrany Unie, aby bylo možné reagovat na události s rozsáhlými dopady, které zasáhnou významný počet členských států;

78. opět zdůrazňuje, že pokud se jedná o specifickou právní úpravu azylu a migrace, mají-li být právní předpisy upravující vnitřní a vnější hranice účinné, je nezbytné, aby byla opatření dohodnutá na úrovni Unie členskými státy řádně prováděna; zdůrazňuje, že kvalitnější provádění opatření na vnějších hranicích ze strany členských států je v návaznosti na větší tlak klíčové a do určité míry napomůže zmírnění obav občanů o bezpečnost;

79. bere na vědomí, že dne 15. prosince 2015 předložila Komise návrh cílené revize Schengenského hraničního kodexu navrhující zavést systematické kontroly všech státních příslušníků Unie (a nikoli pouze státních příslušníků třetích zemí) podle příslušných databází na vnějších hranicích schengenského prostoru;

80. domnívá se, že schengenský prostor je jedním z hlavních úspěchů evropské integrace; konstatuje, že konflikt v Sýrii a další konflikty jinde v regionu způsobují, že do Unie přichází rekordní počet uprchlíků a migrantů, což odhalilo nedostatky na některých úsecích vnějších hranic Unie; je znepokojen skutečností, že některé členské státy považovaly v reakci na tuto situaci za nutné uzavřít své vnitřní hranice či zavést dočasné hraniční kontroly, a zpochybnil tak řádné fungování schengenského prostoru;

Hotspoty

81. připomíná, že v přístupu založeném na hotspotech, který popsala Komise ve svém Evropském programu pro migraci, je úkolem agentury pro ochranu hranic, systému EASO, Europolu a Eurojustu poskytovat operativní podporu členským státům v souladu se svými mandáty;

82. v této souvislosti zdůrazňuje, že agentury Unie potřebují k tomu, aby mohly plnit jim svěřené úkoly, patřičné zdroje; trvá na tom, aby agentury Unie a členské státy Parlament průběžně a v plném rozsahu informovaly o činnosti prováděné v hotspotech;

83. konstatuje, že podle obou relokačních rozhodnutí má být Itálii a Řecku poskytována operativní podpora v hotspotech při prověřování migrantů po jejich prvním příchodu, registraci jejich žádostí o mezinárodní ochranu, poskytování informací žadatelům o relokaci, organizaci operací spojených s návratem osob, které o mezinárodní ochranu nepožádaly a nemají ani z jiného titulu právo zůstat na území EU, resp. osob, jejichž žádost byla zamítnuta, a provádění všech kroků spojených s vlastním relokačním postupem;

84. požaduje, aby byly hotspoty zřízeny co nejdříve, aby mohla být těmto členským státům poskytována konkrétní operativní podpora; vyzývá k tomu, aby byly členským státům prvního vstupu, jako jsou Itálie a Řecko, přiděleny technické a finanční prostředky a podpora s cílem umožnit rychlou a účinnou registraci všech migrantů přicházejících do Unie, jakož i jejich předání příslušným orgánům, při plném dodržení jejich základních práv; domnívá se, že poskytování rychlé a efektivní podpory členským státům ze strany Unie, jakož i přijímání této podpory je důležité pro vzájemnou důvěru;

Úterý, 12. dubna 2016

85. uznává, že jedním z hlavních cílů hotspotů je to, aby Unie mohla rychle poskytovat ochranu a humanitární pomoc osobám, které ji potřebují; zdůrazňuje, že je třeba věnovat velkou pozornost tomu, aby byla při rozdělování migrantů v hotspotech do jednotlivých kategorií plně dodržována práva každého z nich; uznává nicméně, že řádná identifikace žadatelů o mezinárodní ochranu v místě prvního příchodu do Unie by měla přispět ke zlepšení celkového fungování reformovaného systému CEAS;

Trestní právo týkající se migrace

86. poukazuje na skutečnost, že Komise ve svém akčním plánu týkajícím se převádění uvádí, že zvažuje revizi směrnice Rady 2004/81/ES o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oběťmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány;

87. je přesvědčen, že revize této směrnice je nezbytná a že je třeba též zvážit vytvoření systému, který by umožnil obětem obchodování s lidmi a nezákonného převaděčství, aby se přihlásily jako svědci a pomohly při účinném stíhání obchodníků s lidmi nebo převaděčů bez obav z toho, že budou samy stíhány;

88. konstatuje, že Komise zvažuje revizi směrnice Rady 2002/90/ES, kterou se definuje napomáhání k nepovolenému vstupu, přechodu a pobytu; zastává názor, že nikdo, kdo poskytuje různé formy humanitární pomoci lidem v nouzi, by neměl být trestně stíhán a že by se tato zásada měla odrazit v právních předpisech Unie;

89. zdůrazňuje, že dalším důležitým krokem v úsilí o rozbití sítí pro nezákonné převaděčství a obchod s lidmi je upřednostnění finančních vyšetřování, neboť chceme-li tyto zločinecké sítě oslabit a nakonec rozbit, je klíčové sledování a konfiskace jejich příjmů; v této souvislosti vyzývá členské státy, aby ve svých právních předpisech rychle a účinně provedly čtvrtou směrnici o boji proti praní peněz;

90. připomíná, že má-li být zaručeno účinné vedení trestních vyšetřování, je nezbytné vyšetřovatele řádně proškolit, aby v plném rozsahu rozuměli jevu, který chtějí potírat, a uměli jej rozpoznat již v rané fázi;

Spolupráce se třetími zeměmi

91. zdůrazňuje, že je třeba dále rozvíjet globální přístup k migraci a mobilitě (GAMM) jako jeden z pilířů azylu a mezinárodní ochrany, a to za větší účasti třetích zemí; konstatuje, že stávající opatření v této oblasti prováděná v rámci regionálních programů ochrany a regionálních programů rozvoje a ochrany se zaměřují na budování kapacit za účelem potírání sítí nezákonného převaděčství a obchodování s lidmi uvnitř třetích zemí, které jsou zeměmi původu nebo tranzitními zeměmi; upozorňuje současně na to, že složka těchto programů zaměřená na přesídlování zůstává slabá; je přesvědčen, že činnosti týkající se budování kapacit a přesídlování je třeba posílit a provádět spolu se třetími zeměmi, v nichž se nachází velké množství uprchlíků;

92. konstatuje, že základním nástrojem, který stanovuje cíle vnější politiky Unie v oblasti migrace, azylu a hranic, je GAMM; bere na vědomí, že pod hlavičkou GAMM existují různé nástroje, jako jsou regionální dialogy, dvoustranné dialogy, partnerství v oblasti mobility, společné programy migrace a mobility, dohody o zpětném přebírání osob, dohody o usnadnění vízového styku, dohody o výjimkách z vízové povinnosti, regionální programy ochrany a regionální programy rozvoje a ochrany;

Úterý, 12. dubna 2016

93. je si vědom toho, že vnější dimenze by se měla zaměřovat na spolupráci se třetími zeměmi, pokud jde o řešení problému toků nelegálních přistěhovalců do Evropy a odstranění jeho hlubších příčin; uvědomuje si, že je třeba se nadále zaměřovat na partnerství a spolupráci s klíčovými zeměmi původu a tranzitními a cílovými zeměmi, např. prostřednictvím chartúmského a rabatského procesu, dialogu o migraci a mobilitě mezi Afrikou a EU, budapeštského procesu a pražského procesu;

94. zdůrazňuje, že Unie a její členské státy musí svou podporu donucovacím orgánům třetích zemí poskytovat selektivně s ohledem na to, zda se tyto orgány dopouštěly či dopouštějí porušování lidských práv migrantů;

95. doporučuje, aby se v rámci spolupráce se třetími zeměmi rovněž prověřovalo, jaké mají tyto země azylové systémy, jakou podporu poskytují uprchlíkům a zda jsou schopny a ochotny bojovat proti obchodování s lidmi a nezákonnému převaděčství směřujícímu do těchto zemí nebo přes ně;

96. vyzývá Unii, aby pomáhala třetím zemím budovat jejich azylové systémy a integrační strategie, aby v nich mohli státní příslušníci jiných třetích zemí, kteří potřebují mezinárodní ochranu, tuto ochranu hledat; je přesvědčen, že Unie musí ke spolupráci se třetími zeměmi zaujmout přístup, který bude výhodný pro všechny strany, tj. přístup výhodný pro Unii, danou třetí zemi i uprchlíky a migranty, kteří se v této třetí zemi nacházejí;

97. připomíná, že Unie zintenzivnila svou vnější spolupráci se třetími zeměmi v oblasti migrace a azylu, aby bylo možné adekvátně reagovat na současnou uprchlickou krizi, a zahájila v rámci této spolupráce nové iniciativy, jako je například společný akční plán EU a Turecka; v této souvislosti zdůrazňuje, že všechny strany musí plnit závazky plynoucí z tohoto společného akčního plánu, k nimž patří také řešení hlubších příčin masivního přílivu syrských občanů a prohloubení spolupráce při poskytování podpory syrským občanům, kteří požívají dočasné ochrany, a jejich hostitelským komunitám v Turecku, a dále klade důraz na to, že Turecko musí plnit své závazky týkající se zamezení nezákonných migračních toků ze svého území do Evropské unie;

Osvětové kampaně

98. poukazuje na skutečnost, že mnoho převáděných osob si je do určité míry vědomo rizik, kterým budou na své potenciálně nebezpečné cestě do Evropy čelit, ale bez ohledu na to se rozhodnou na tuto cestu vydat, neboť rizika vyhodnotí jako nižší než ta, kterým by byly vystaveny, pokud by se rozhodly zůstat;

99. vítá skutečnost, že akční plán týkající se převádění podmiňuje zahájení nových osvětových kampaní vyhodnocením těch, které již probíhají; doporučuje, aby byly v rámci těchto kampaní vždy poskytovány informace o kritériích používaných k určení ochranného statusu v Unii, protože tyto informace mohou některé migranty – kteří riskují, že se vydají na nebezpečnou cestu, aby byli posléze vráceni zpět, nebude-li jim přiznána ochrana – přesvědčit, aby se na cestu vůbec nevydávali;

Řešení hlubších příčin

100. opakuje, že Unie musí přijmout dlouhodobou strategii, která by pomohla potlačit faktory, které ve třetích zemích motivují k migraci (konflikty, pronásledování, etnické čistky, široce rozšířené násilí nebo další faktory, jako je extrémní chudoba, změna klimatu či přírodní katastrofy) a způsobují, že se lidé vydávají do rukou nezákonných převaděčských sítí, které považují za jedinou možnost, jak se dostat do Evropské unie;

101. připomíná, že zvláštní zpravodaj OSN pro otázky lidských práv migrantů také vyzval Unii, aby otevřela legální migrační cesty, a umožnila tak migrantům využívat oficiální systémy vstupu a odchodu namísto toho, aby se museli uchýlovat k nezákonným převaděčským sítím;

102. zdůrazňuje, že nedávný nárůst v počtu uprchlíků přicházejících do Unie ukázal, že preventivní opatření sama o sobě ke zvládnutí současných migračních jevů nestačí;

Úterý, 12. dubna 2016

103. uvědomuje si, že z dlouhodobého hlediska je třeba poskytnout větší podnět k řešení geopolitických problémů, jež se dotýkají hlavních příčin migrace, neboť pokud se nebude Unie zabývat tím, jak pomoci tyto země znovu vybudovat, povedou válka, chudoba, korupce, hlad a nedostatek příležitostí i nadále k tomu, že se lidé budou domnívat, že útek do Evropy je jejich jedinou možností; poukazuje na to, že v důsledku těchto skutečností budou muset Komise a členské státy navýšit prostředky určené na pomoc při budování kapacit ve třetích zemích, např. usnadněním investic a vzdělávání, posilováním a řádným uplatňováním azylových systémů, pomocí při lepší správě hranic a posilováním místních právních a justičních systémů;

Finanční podpora třetích zemí

104. konstatuje, že hlavním nástrojem finanční podpory třetích zemí je nástroj pro rozvojovou spolupráci, který obsahuje jediné globální tematické financování migrace v Unii poskytované z programu Globální veřejné statky a výzvy, jenž je spravován generálním ředitelstvím (GR) pro mezinárodní spolupráci a rozvoj (DEVCO); dále konstatuje, že jako je tomu u prostředků přidělovaných přímo členskými státy, jsou do správy tohoto nástroje zapojena také jiná generální ředitelství Komise a unijní instituce, takže pomoc Unie sousedním zemím je poskytována generálním ředitelstvím pro politiku sousedství a jednání o rozšíření prostřednictvím nástroje předvstupní pomoci, humanitární pomoc poskytuje GR pro humanitární pomoc a civilní ochranu (ECHO) a Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ) spravuje nástroj přispívající ke stabilitě a míru; připomíná, že jelikož dva fondy spravované GR pro migraci a vnitřní věci (HOME), tj. fondy AMIF a ISF, rovněž obsahují vnější rozměr, vstupuje na scénu vnějšího financování nový účastník;

105. vítá nedávno zřízený nouzový svěrenský fond pro Afriku a příslib dotace ve výši 1,8 miliardy EUR coby nový, dodatečný prvek financování poskytovaného třetím zemím; vyzývá členské státy, aby nadále poskytovaly do fondu prostředky;

106. doporučuje, aby byl v souladu s GAMM čtyřem tematickým pilířům, jimiž jsou i) legální migrace a mobilita, ii) nelegální migrace a obchodování s lidmi, iii) mezinárodní ochrana a iv) dopad migrace na rozvoj, přiznán v rámci vnější politiky a financování Unie stejný význam;

Transparentnost při financování

107. konstatuje, že migrační politika Unie je prováděna prostřednictvím různých politických nástrojů, z nichž každý má své vlastní cíle, jež nejsou vždy nutně vzájemně propojeny, a že mezi různými zúčastněnými subjekty nefunguje v rámci financování dostatečná koordinace; poukazuje na skutečnost, že v důsledku roztržitého rozpočtových položek a úkolů vznikla řídicí struktura, která by mohla komplikovat získání celkového přehledu o tom, jak jsou různé dostupné prostředky přidělovány a využívány; dále upozorňuje na to, že tato roztržitost ztěžuje přesné vyčíslení toho, kolik Unie celkem vydává na migrační politiku;

108. zastává názor, že takovýto celkový přehled finančních prostředků, které EU poskytuje na migraci uvnitř i vně Unie, musí být vypracován, protože jeho neexistence je jasnou překážkou transparentnosti a řádné tvorby politik; v této souvislosti poznamenává, že jednou z možností by bylo vytvoření webových stránek obsahujících databázi všech projektů týkajících se migrační politiky, které Unie financuje; zdůrazňuje, že transparentnost je nutné zaručit také ve vztahu k různým rozpočtovým položkám, aby bylo zajištěno adekvátní financování všech cílů migrační politiky Unie;

109. připomíná, že pozitivní dopad migračních fondů EU je závislý na postupech na vnitrostátní úrovni a na úrovni Unie, jejichž cílem je zajistit transparentnost, účinné sledování a odpovědnost; domnívá se, že by mělo být zvaženo, jak učinit ze sledování a hodnocení průběžné postupy, a nikoli pouze postupy následné, a že by v tomto ohledu měla být posílena úloha Účetního dvora; konstatuje, že by měly být stanoveny srovnatelné kvalitativní a kvantitativní ukazatele, aby bylo možné měřit dopad fondů EU a přispět k posouzení toho, zda tyto fondy plní své cíle;

Úterý, 12. dubna 2016

Další financování migrace

110. vítá dodatečné financování poskytnuté v rozpočtu Unie na rok 2016, aby bylo možné začít řešit současné migrační jevy; upozorňuje, že většina z těchto nově poskytnutých prostředků představuje finanční prostředky z víceletého finančního rámce 2014–2020 (VFR), které byly využity předčasně, takže Unie dnes utrácí prostředky, které měly být využity teprve v příštích letech;

111. souhlasí s tím, že ačkoli je třeba uvítat nedávno předložené rozpočtové návrhy a dodatečné financování v rozpočtu Unie na rok 2016, včetně využití nástroje flexibility, zůstává problémem střednědobé a dlouhodobé financování; je znepokojen skutečností, že navrhované navýšení částek v rozpočtových položkách v rámci fondu AMIF na rok 2016 není provázáno návrhem na revizi celkových zdrojů, jež jsou v rámci tohoto fondu k dispozici na období 2014–2020; bere na vědomí, že pokud nedojde ke změně, budou finanční prostředky v rámci fondu AMIF vyčerpány dlouho před rokem 2020;

112. vybízí členské státy, aby plně využily možnosti, které nabízejí prostředky, jež mohou být použity k financování činností v oblasti migrace (například integračních opatření), ačkoli nemají na migrační politiku přímou vazbu – příkladem jsou prostředky v rámci Evropského sociálního fondu, Fondu evropské pomoci nejchudším osobám, programu Horizont 2020, Evropského fondu pro regionální rozvoj a programu Práva a občanství;

113. doporučuje, aby u příležitosti přezkumu VFR, který má proběhnout na konci roku 2016, byl z rozpočtu Unie, konkrétně z okruhu 3 „Občanství, svoboda, bezpečnost a právo“, poskytnut velký objem dodatečných zdrojů, aby mohlo být na základě migračních trendů a souvisejících finančních potřeb spojených s azylovými, migračními a integračními politikami Unie a členskými státy poskytováno adekvátní financování;

Zapojení občanské společnosti

114. zdůrazňuje, že pro nevládní organizace je jedním z hlavních problémů financování běžného provozu, protože financování je většinou vázáno na projekty; konstatuje, že Komise a členské státy by měly podporovat a ve vhodných případech i financovat dobrovolnické iniciativy a iniciativy občanské společnosti, které pomáhají migrantům; vyzývá členské státy a Komisi, aby se tam, kde je to vhodné a možné, snažily financovat projekty organizací občanské společnosti, jež působí v oblasti migrace, integrace a azylu;

115. opakuje, že je nutné zajistit zapojení občanské společnosti do vývoje činností Unie a vnitrostátních programů v souladu se zásadou partnerství stanovenou v AMIF; navrhuje, aby byla na úrovni Unie zvážena pravidelná konzultace mezi Komisí a příslušnými organizacemi z občanské společnosti, které se věnují otázkám migrace, azylu a integrace;

Demografické trendy

116. poukazuje na skutečnost, že podle studie OECD a Komise z roku 2014, vypracované ještě před zvýšenými migračními toky do Unie, k nimž došlo v roce 2015, dojde mezi roky 2013 až 2020 ke snížení počtu obyvatel v produktivním věku (15–64 let) o 7,5 milionu; pokud by byla z této prognózy vyloučena čistá migrace, bylo by toto číslo ještě vyšší – počet obyvatel v produktivním věku by poklesl o 11,7 milionu;

117. upozorňuje nicméně na to, že v listopadu 2015 činila míra nezaměstnanosti mládeže napříč všemi členskými státy 20 %;

118. dále konstatuje, že podle nedávných prognóz Eurostatu se poměr osob ve věku 65 a více let vůči osobám ve věku 15 až 64 let zvýší ze 27,5 % na počátku roku 2013 na téměř 50 % v roce 2050; poukazuje na to, že dnešní poměr čtyř osob v produktivním věku na jednu osobu ve věku 65 a více let by se tak změnil na poměr pouhých dvou osob v produktivním věku na jednu osobu ve věku 65 a více let;

Úterý, 12. dubna 2016

Legální migrace pracovníků

119. prohlašuje, že právní základ pro řízení legální migrace na úrovni Unie je obsažen v článku 79 SFEU;

120. chápe čl. 79 odst. 5 tak, že specificky vyhrazuje členským státům právo stanovit, kolik státních příslušníků třetích zemí, kteří z třetích zemí přicházejí na jejich území hledat práci, přijmou;

121. poukazuje na to, že ve strategii Evropa 2020 bylo stanoveno, že je zapotřebí komplexní politiky v oblasti migrace pracovníků a lepší integrace migrantů, aby byly splněny cíle Unie v oblasti inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění;

122. konstatuje, že současný legislativní rámec Unie upravující přístup státních příslušníků třetích zemí k práci v Unii je poněkud roztržitý, neboť se zaměřuje na specifické kategorie pracovníků, a nikoli na všeobecnou regulaci všech migrujících pracovníků;

123. zastává názor, že pokud chce Unie zacelit mezery na svém trhu práce, bude muset v dlouhodobém horizontu stanovit obecnější pravidla pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí, kteří v Unii hledají zaměstnání;

Lepší údaje

124. požaduje vytvoření ucelené vize trhu práce v Unii, která je nezbytnou podmínkou vývoje politik v oblasti trhu práce; zdůrazňuje, že je nezbytné vyvinout nástroje, které umožní lépe zjišťovat současné potřeby trhu práce v Unii a vytvářet prognózy potřeb budoucích; navrhuje proto, aby byly stávající nástroje, jako jsou například nástroje vyvinuté Evropským střediskem pro rozvoj odborného vzdělávání (CEDEFOP) nebo OECD, zlepšeny použitím mezinárodních statistik o potenciální nabídce pracovní síly ze třetích zemí, popřípadě s nimi byly přímo sloučeny, aby bylo možné vytvořit si přesnější představu o situaci;

125. je přesvědčen, že pokud budou k dispozici kvalitnější údaje a lepší nástroje pro jejich analýzu, budou příslušní činitelé moci lépe utvářet budoucí politiky v oblasti migrace pracovní síly, a je rovněž přesvědčen, že Unie a členské státy by měly zjišťovat mezery na svých trzích práce s cílem obsazovat místa, která by jinak zůstala neobsazená;

Vykořisťování pracovní síly

126. poukazuje na skutečnost, že vykořisťování pracovní síly se může objevit v důsledku obchodování s lidmi či převaděčství nebo dokonce tam, kde k ani jednomu jevu nedochází, takže výsledkem je beztrestnost těch, kteří nelegální migranty vykořisťují v těch členských státech, kde toto jednání jako takové není trestným činem;

127. lituje skutečnosti, že za jeden z významných faktorů vykořisťování pracovní síly se označuje to, že zaměstnavatelé vykořisťující nelegální migranty čelí jen nízkému riziku odhalení a stíhání, což platí zejména v odvětvích, v nichž je tento jev nejvíce rozšířen (tj. v zemědělství, stavebnictví, hotelových a restauračních službách, práci v domácnosti a v pečovatelských službách); doporučuje, aby bylo v zájmu řešení této beztrestnosti zaprvé zajištěno, že všechny případy závažného vykořisťování pracovní síly budou trestně stíhány a přiměřeně trestány podle vnitrostátního práva, a zadruhé byla posílena pracovní inspekce v odvětvích s vysokým rizikem vykořisťování;

128. bere na vědomí, že v současnosti je vykořisťování pracovní síly v mnoha členských státech trestné pouze tehdy, dochází-li k němu ve formě obchodování s lidmi, takže vzniká značná mezera v případech, kdy vykořisťovatelé nebyli do obchodování s lidmi zapojeni nebo jim toto zapojení není možné prokázat;

Úterý, 12. dubna 2016

129. opakuje, že je třeba plně provést a správně v praxi uplatňovat zvláštní postupy k usnadnění podávání stížností podle směrnice 2009/52/ES o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí („směrnice o sankcích vůči zaměstnavatelům“); je přesvědčen, že je nezbytné poskytovat větší ochranu obětem obchodování s lidmi a osobám „propašovaným“ do Unie, pokud tyto osoby spolupracují a umožňují trestní stíhání obchodníků s lidmi a nezákonných převaděčů; navrhuje, aby byla rovněž poskytnuta podpora zřízení „evropské obchodní koalice proti obchodu s lidmi“, která byla navržena v rámci strategie proti obchodování s lidmi z roku 2014, za účelem rozvoje dodavatelských řetězců, které se neúčastní obchodování s lidmi;

130. závěrem je přesvědčen, že snahy o vymýcení vykořisťování pracovní síly se musí vždy soustředit současně na účinné stíhání vykořisťujících zaměstnavatelů a na ochranu obětí tohoto vykořisťování;

Revize modré karty

131. připomíná, že v Evropském programu pro migraci oznámila Komise svůj záměr provést revizi směrnice o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci („směrnice o modré kartě“), v rámci které by se zaměřila zejména na otázku oblasti působnosti, jež by případně mohla být rozšířena i na podnikatele, kteří jsou ochotni v Evropě investovat, a na zlepšení pravidel pro mobilitu uvnitř Unie;

132. opakuje, že Komise ve své zprávě o provádění směrnice o modré kartě klade důraz na její nedostatky, k nimž patří velmi nízká úroveň harmonizace z důvodu širokých implementačních pravomocí členských států, zejména pokud jde o jejich právo zachovávat paralelní vnitrostátní systémy;

133. je dále přesvědčen, že je zjevné, že by se tato směrnice měla zaměřovat nejen na vysoce kvalifikované pracovníky, nýbrž také na povolání vyžadující vysokou úroveň kvalifikace, v nichž je prokázán nedostatek pracovní síly; je dále přesvědčen, že revize směrnice o modré kartě by měla být ambiciózní i cílená a měla by usilovat o odstranění rozporů ve stávající směrnici, zejména pokud jde o paralelní vnitrostátní systémy; doporučuje, aby bylo zváženo rozšíření oblasti působnosti této směrnice i na ty státní příslušníky třetích zemí, kteří by mohli pomoci odstranit zjištěné mezery na trzích práce v Unii;

o

o o

134. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi, parlamentům a vládám členských států, agenturám EASO, Frontex, Europol, Eurojust, FRA a eu-LISA, Radě Evropy, Výboru regionů a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.
